

Ők minden nyűtt napnak kínját hűsba vágják
Ha a szívek égnék, s lobognak a máglyák.

Aldott ölük éjjel izzik, mint a parázs,
Ha éjék az éjek, és nincsen virradás.

A forró ölekből egy új virág zörget:
A remény, a sejtés. S nem csalja meg őket.

Pásztorfiú, fiam, lásd meg a hegyeket,
És köszönts elsőnek a jövő sereget.

Úttalan utakról indulj jó ösvénnyel,
S anyák búját, talát — meséld el, meséld el...

Fordította: ÁCS KÁROLY

POLITIKAI NEVELŐMUNKA AZ IFJUSÁGNAL

Irta: Mihailov N.

A Szovjetunióban a Lenini Kommunista Ifjúsági Szövetség (Komszomol) központi bizottságának ülésén nemrégiben átvizsgálták a komszomol-szervezetek politikai nevelőmunkájának kérdéseit valamint az ipari, vasúti és gyári iskolák (FZO) komszomol-szervezeteinek munkáját.

A Pénztm feladatául tűzte ki, hogy a komszomol-szervezetek háborús viszonyok közötti munkája alapján olyan intézkedéseket fogadjon, amelyeknek az életben való gyakorlati megvalósítása biztosítaná az ifjúság közötti politikai nevelőmunka további javulását.

A háború éveit a Komszomol, a Bolsevik Párt vezetése alatt, nagy politikai és szervezeti munkát fejtett ki az ifjúság mozgósításában a német hódítók elleni harcra. Megerősítette a komszomol-szervezetek hatását az ifjúság széles tömegeire. Az ifjak és lányok milliói léptek be a Komszomol sorai közé. Az ifjúkommunisták százezreit érte az a megtiszteltetés, hogy felvették a Bolsevik Párt tagjai sorába.

A szovjet rendszer országunkban új viszonyokat teremtett az emberek között. A Bolsevik Párt és a szovjet kormány többéves gigantikus munkája új embert kovácsolt ki, magas erkölcsi tulajdonságokkal és új életszemlélettel. Egészen természetes, hogy ifjúságunk nem tudja elképzelni az életet a haza szolgálata nélkül. A nagy eszmék, amelyekért népünk harcol, nagyszerű hőstettekre ösztönzik az ifjúságot és kiváló ihletet ébresztenek fel benne.

A háborús tapasztalatok ifjúságunk törhetetlenségét, munkakészségét, életerejét, kitartását és szocialista hazája iránti készségét és hűségét bizonyították be. Az ifjúkommunisták és az ifjúság hőstes magatartásáról és a nagy Honvédelmi Háborúban való aktív részvételéről szóló tények messze földön ismeretesek. Csak néhány példát emlíünk.

Az elmúlt 1944. évben 600.000 komszomol-frontharcost tüntettek ki a Szovjetunió kitüntetéscíveivel és rendjeivel. A háború alatt kb. 2.000 komszomoltag vált a Szovjetunió hősévé.

Line más adatok is. A középnehéz gépipar népbiztonságának az üzemiében a 25 évnél fiatalabb ifjúság képezi a munkások teljes létszámának 55%-át; a hadi-

ipari népbiztoság üzemében — 42%; a repülőgépiparban — több mint 40% stb. A háborús években az üzemekben az új munkások millióit képezték ki, ezeknek jelentős része ifjú.

Eleget tett a frontért a paraszti ifjúság is. A háborús viszonyok között a gabonatarifák biztosításában különösen nagy jelentősége van és jelentőségében egyenlő az arcvonalai munkával. A falusi ifjúság kitűnően fogta fel ezt és nem sajnálva erejét dolgozik az arcvonalért.

A Bolsevik Párt, Lenin és Sztalin arra tanít bennünket, hogy ne álljunk meg az elért eredményeknél, hanem, hogy összpontosítsuk minden figyelmünket a befejezetlen feladatokra és, hogy mindig azon legyünk, hogy előre haladjunk. Az ifjúság minden ereje további mozgósításának a hitlerista Németország elleni harcra és győzelemre, a gazdaság és a kultúra felújításának azokban a körzetekben, amelyek már felszabadultak a német hódítók alól és szocialista államunk katonai és gazdasági ereje további növelésének feladata megkívánja, hogy minden intézkedést megtegyünk a komszomol-szervezetek politikai nevelőmunkájának megjavítására az ifjúság között.

A komszomol munka alapját az ifjúkommunisták és az ifjúság széles tömegeinek eszme-politikai nevelése képezi. Ezt a feladatot sokszámú kádereink és aktívánk hivatott megoldani. Ezért maguknak a kádereknek, az aktívának farradhatatlanul támogatnia kell tudását, hogy növekedjen.

A helyzet, amelyben dolgoznunk kell, bonyolultabb lett. A háború a háborús, a politikai és a gazdasági viszonyok bonyolult keresztjezését váltja ki. Valamennyien láthatjuk, hogy milyen magasra emelkedett ifjúságunk politikai tevékenysége, hogy mennyire megnövekedett az ideológiái, a hadi-politikai, a gazdasági és a nemzetközi kérdések iránti érdeklődése. Az ifjúság nagyon érdeklődik a tudomány, a technika, az irodalom és a művészet iránt. Ebből erednek a megnövekedett igények, amelyeket kádereink és aktívánk elé állítanak. Ebből érthető, hogy milyen fontos, döntő jelentősége van annak a munkának, amely kádereink eszme-politikai színvonalának emelésére irányul.

A Komszomol Központi Bizottságának plénuma elhívta, hogy sok komszomol-szervezetben igen gyengén dolgoznak a marxista—leninista elmélet, a Bolsevik Párt történetének és a Szovjetunió történelmének áttanulmányozásában és az ifjúságnak a fontosabb nemzetközi és belső eseményekkel való megismertetésében. Elméleti kérdésekben ritkán és minden rendszer nélkül tartanak előadásokat, beszámolókat, vagy tanácskozásokat. *A beszámolókbán, tanulócsoportokban és az előadásokon gyakran szárazon és unalmasan adják elő az anyagot és nem ügyelnek a hallgatók összetételére. Természetes, hogy ez az ifjúságnál nem váltja ki a tudásszomjat.*

A komszomol-szervezetnek azt javasolták, hogy az ifjúkommunisták és az ifjúság politikai kiképzésben a következő rendelkezések szerint dolgozzanak.

Az ifjúkommunistáknál, akik szükséges előképzettséggel rendelkeznek, legfőbb módszernek a marxizmus—leninizmus tanulmányozását, az önálló kiképzés módszerét kell tartani.

Az ifjúkommunisták, akik képzettségüknél fogva át tudják tanulmányozni a Szovjetunió Kommunista (Bolsevik) Pártjának történetét, de nincs elég gyakorlatuk az önálló munkában, kell hogy áttanulmányozzák a VKP(b) történelmének rövid tanfolyamát, a kezdő pártszervezetek politikai iskoláiban, vagy a tanulócsoportokban, amelyek a komszomol-szervezetekben alakulnak.

Az ifjúság és a komszomol-tagok részére, akik nem rendelkeznek megfelelő iskolával és politikai érettséggel, szükséges, hogy a kezdő komszomol-szervezetek által irányított politikai iskolák alakuljanak.

Az olvasócsoportokban és a politikai iskolákban való tanulás minőségének

megjavításához sok munka szükséges. Fontos olyan kádereket összegyűíteni, akik biztosítani tudják a tanulás magas színvonalát és akik azt tartalmasan és szórakoztatóan végre is tudják hajtani. Ezt csak a pártszervezetek által lehet elérni. Feltétlenül szükséges, hogy a komszomol-szervezetek többet érdeklődjenek a propagandisták munkája iránt és hogy segítséget nyújtsanak azoknak. Gondoskodni kell a tanulócsoporthoz és iskolák helyes betöltéséről, ügyelve a hallgatók készségére és korára.

Ehathározták, hogy minden tanulócsoport és politikai iskola alakulását a kerületi bizottságnak (rejkom), a városi bizottságnak kell megoldania. Az ilyen intézkedésnek meg kell akadályoznia a tanulócsoportok alakításának komolytalan kezdeményezését. A kerületi bizottságoknak (rejkom) és a városi bizottságoknak valóban el kell jönnie minden tanulócsoportba és iskolába és nehogy megegyedjenek az általános átlagos adatokkal, mint ahogy ez nálunk néha előfordul.

A komszomol-szervezetek eszme-politikai munkájának színvonala közvetlenül a kádereink marxista-leninista felkészültségétől és acélosságától függ. A plénum határozatában foglalták össze azokat az intézkedéseket, amelyek kádereink eszmei felkészültségének megjavításához szükségesek. Megnyílt a Központi Komszomol-iskola, amelyben a kiképzés másfél évig tart. Tervezték az egyhónapos és háromhónapos tanfolyamok megnyitását és a különböző osztályú ifjúkommunista munkások részére. Mi azonban nem számíthatunk kizárólag a tanfolyamokra és szemináriumokra. Funkcionáriusaink műveltségének színvonaláról szóló adatok azt mutatják, hogy legnagyobb részük tud önállóan tanulni, ami annyit jelent, hogy kell is tanulnia. Aktívánk legfontosabb feladata, hogy kitartóan és türelmesen tanulmányozza át a marxista-leninista tudományt. Ennek a feladatnak a sikeres megoldása jótékonyan fog hatni a Komszomol egész munkájára.

Hazánk óriási lehetőségeket nyújt ifjúságunknak a tudás elnyerésére. A komszomol-szervezeteknek még a háborús viszonyok között is gondoskodniuk kell az ifjúság tudásának emeléséről és kulturális látókörének kiszélesítéséről. Ez megköveteli a komszomol-szervezetektől, hogy állandóan figyelmet szenteljenek az iskolák, műszaki iskolák és főiskolák munkájára.

Az ifjúság azon részének, amely a háborús körülmények következtében idő előtt kénytelen volt elhagyni az iskolát, most lehetővé vált, hogy folytassa tanulmányait, anélkül, hogy kikapcsolódna a természetből — a munkás- és paraszti ifjúság iskoláiban.

A könyvtárak országunkban a könyvek tízmillióit számlálják. A komszomol-szervezeteknek azonban nem mindig sikerül kihasználni ezeket és a más lehetőségeket ifjúságunk széleskörű nevelésére.

Félmillió fiú és lány iratkozott be a munkás- és paraszti ifjúság iskoláiba. Még több fiú és lány iratkozott volna be, ha komszomol-szervezeteink nagyobb figyelmet szenteltek volna munkájuknak. Erre azonban eddig még nem került sor. Helyenként elbeszélgettek az esti tanfolyamokról, elvégezték a beiratkozásokat és elhallgattak, míg a mai viszonyok között annak az iskolának a helyzete, amely valamilyen üzemben, vagy falun dolgozik, mutatja meg, hogyan gondoskodik a komszomol-szervezet az ifjúság szükségleteiről. A munkás- és paraszti ifjúság iskoláinak meg kell szeretniük a Komszomolt.

Ugyanez áll a könyvtárakra is. A könyv a tudás és a műveltség legjobb szerszáma, nélküle nem lehet elképzelni semmilyen kiképzést. Gyakran azt mondják, hogy kevés a könyv. Ez nem egészen pontos. A könyvben való gazdagságot, amely nálunk jennél, nagyon gyengén használják ki. Sok könyvtárban használatlan könyvek állnak a polcon, a komszomol-szervezetek pedig ezt nem látják és nem segítenek a könyvtárosoknak.

Ime néhány példa, amely sajnos nem egyedülálló. A kézikocsigyár könyvtárának 25.000 könyvéből nem sokkal több maradt, mint 8.000. A komszomol-szervezet titkárának eszébe sem jutott, hogy könyörtelen harcot indítson a könyvhalap megőrzésére, pedig ez kizárólag a Komszomol feladata. A 875. sz. gyárban 14.000 könyv hever a padlón könyvszekrény hiánya miatt.

Önkéntelenül eszünkbe jutnak Lenin haragos szavai, amelyeket egy könyvtólósról szóló jelentés alkalmából mondott. Vladimir Iljics ezt süngönyözte: *»Tessék haladéktalanul kideríteni, félbeszakítani ezt a szenvedélséget és azonnal jelenteni a felelős ellenőr nevét. Ő pedig azonnal küldjön hivatalos táviratot a végrehajtásról.*

Komszomol-szervezeteinknek a lenini—sztalini könyv iránti szeretet szellemében kell nevelkedniök. A könyvnek nálunk nagy tiszteletet és szeretetet kell élveznie. A komszomol-szervezeteknek a legszélesebb propagandát kell megszervezniök a könyv népszerűsítése céljából. Arra kell törekedniök, hogy az olvasás az ifjak és lányok mindennapos szokása legyen, hogy a szükséges könyvek ne feledjenek mint a holt tőke, hanem állandóan forgalomban legyenek. A komszomol-munkások előtt ismeretes, hogy az ifjúság milyen nagy érdeklődést tanúsít az irodalmi estek, olvasócsoporthoz, hogy milyen élénk viták fejlődnek ki az elolvasott könyvek megtárgyalása közben, hogy hogyan nemesítik a könyvek az ifjakat és lányokat, hogyan növelik az ifjúság öntudatát. Ilyen munkát kell végezni mindenütt.

Növelelni kell a komszomol-szervezetek figyelmét a kultúrintézmények iránt. Ott ahol a komszomol-szervezetek egykedvűen néznek a közművelődési intézmények elhagyatottságára és nem törekednek arra, hogy jobban kihasználják azokat a hatalmas lehetőségeket, amelyeket az állam és a szakszervezetek nyújtanak, ott az ifjúság gyakran nem tudja, hogy mivel töltse el szabad idejét.

Néhol ilyen képet is lehet látni.

Az ifjú megérkezik a sporttelepre, az pedig zárva van, ha pedig nyitva van, nincs benne semmilyen testnevelési keltár. Ha betér egy klubba ott a legnagyobb rendtelenséget vagy pedig állandó táncot talál. Ha az agitáció — propaganda célokra használt helyiségbe megy (crveni kutak) — ott piszkos asztalterítőkötet, műtéli plakátokat és semmi mást nem talál. Nem kell csodálkozni, ha az ifjúság néha céltalan utcai bolyongásokkal tölti el szabadidejét.

A falun. A könyvtárat zárvatartják, vagy a könyvtárhelyiségben nincs világosság. Az ifjúság a kolhoz-igazgatóság épületében ül össze, beszélgetnek, az ifjak dühanyoznak és azután kimennek az utcára. Néha mulatságokra térnek be.

Mit csinál ebben az időben a komszomol-szervezet? Körülbelül mindég ebben az időben tartja ülését, amelyben nem tudni hányadszor, vitatják a tömeges ifjúsági kultúr munka megjavításának tervezetét.

A komszomol-szervezeteknek többet kell gondoskodniök az ifjúság észszerű szórakozásának megszervezéséről, több kezdeményezést kell vinniök ebbe a munkába és arra kell törekedniök, hogy az érdekes és szórakoztató legyen. A Komszomol aktivistáinak gyakrabban kell érintkezésbe lépnie az ifjúsággal, gyakrabban kell elmenniök oda, ahol az ifjak és lányok dolgoznak, tanulnak és ahol pihennek. Röviden: az aktivistáknak többet kell gondolniök arra, hogy ők maguk is fiatal emberek és hogy a munkájukban az ifjúsággal van dolguk. Aktivistáink részére a legnagyobb szégyen, ha úgy látszik, hogy a klubot, az agitáció-propaganda céljait szolgáló helyiséget (crveni kutak) és az olvasótermet az ifjúság elhanyagolja és hogy azok gyengén dolgoznak.

A Komszomol Központi Bizottságának XIII. plénuma élesen ráhívta annak a szükségességét, hogy minden eszközzel felemeljék a politikai nevelőmunka eszmei magasságát és emellett rámutott arra, hogy *tevékenyebben kell bevonni a szovjetértelmiséget a komszomol-szervezetek nevelőmunkájába.*

A szovjet intelligencia jelentős része az ifjú nemzedék nevelésével és tanításával foglalkozik. Ezek a tanítók, a politikai-közművelődési intézmények munkásai, a tanári személyzet, művészek, írók, testnevelési munkások, népegészségügyi munkások, tudósok, technikusok stb. A szovjetértelmisség tevékenysége áll legközelebb ahhoz a munkához, amelyet a Komszomol hivatott végezni. A mi kötelességünk, hogy az ifjúság közötti nevelőmunkára felkötözzük az intelligencia még szélesebb körét. A komszomol-szervezetek lehetőségei növekedni fognak azzal, ha nevelőmunkájukat még szélesebben, még változatosabban és tevékenyebben fejtik ki.

Szükséges, hogy a komszomol-szervezetek szoros kapcsolatot teremtsenek a tudományos, közművelődési és pedagógiai intézményekkel, az írókkal és művészekkel ugyanúgy, mint a tudományos és technikai munkásokkal, hogy ezeket minél szélesebben bekapcsolják az ifjúság egész politikai nevelőmunkájába. Ugyancsak szükséges, hogy azok élénkebben érdeklődjenek az intelligencia fiatal kádereinek munkája iránt és hogy segítséget nyújtsanak nekik. Ebből az ifjúság nevelése általános ügyének csak haszna lehet.

Helytelen volna, ha a komszomol-szervezet a nevelés minden munkáját a tanulásra és a különféle politikai-közművelődési tevékenységre korlátozná. Nem lehet egyedül könyvekből, vagy pedig különböző tanulócsoportokon keresztül művelődni. A komszomol-szervezeteknek minden munkásságát arra kell alapozni, hogy az a széleskörű művelődés hatalmas iskoláját jelentse.

Lenin így tanította:

»Az ifjúsági szövetség tagjának lenni annyit jelent, hogy munkánkat, erőnket a közös ügynek adjuk. Ebben áll a kommunista nevelés«.

Ha megkérdezzük a szovjet ifjút vagy leányt, hogy mi érdekli legjobban és hogy jelenleg mi a legfőbb célja, kétségtelenül ezt fogja felelni: »Hogy minél előbb legyőzzék az ellenséget«.

A német-fasiszta hódító lögyőzésének feladata, amelyet a Párt állított a nép elé, mélyen belevésődött a szovjetemberek öntudatába. Szükséges, hogy az ellenség elleni gyűlölet és a haza iránti szeretet konkrét gyakorlati tettekben testesüljön meg. A gyakorlati nevelés ilyen iskolája adja a rendkívüli embereket.

Ki ismerte nemrégén *Agarkov* ifjúkommunistát? Most pedig az egész ország ismeri. Arról lett híres, hogy tettekben mutatta meg, hogyan kell szolgálni a hazát.

Darja Garmasnak, a rjazani tartományban a ribnovszki traktorálmomás brigádérosának is az a leghőbb vágya, hogy résztvegyen a németek elleni háborúban. Három éve az ő brigádjia foglalja el az első helyet a szocialista versenyben. Nem olyan könnyű a traktoristák tízezrei között az első helyre jutni az országban.

Az egész világ előtt ismert a mi híres repülőnk Pokriskin a Szovjet Szövetség háromszoros hőse. 32 éves és 1931 óta tagja a Komszomolnak. A háború alatt lépett a Pártba. A háborúba mint idősebb hadnagy s mint rajparancsnok-helyettes indult el, ma már ezredes. Mi adott erőt Pokriskinnak, hogy ilyen rendkívüli eredményeket érjen el? A kitartó és az állandó emberfeletti munka és az a törekvés hogy hazájának minél nagyobb hasznára legyen.

Az ifjúságnak ilyen példákra kell nevelődnie. A komszomol-szervezet a front megsegítésére irányított minden gyakorlati lépésének egyben nevelő jelentősége is van, amelyet semmivel sem lehet összehasonlítani.

A Vörös Hadsereg megsegítése a munka termelőképességének emelésében, a fegyver, a lőszer és a seregeink részére szükséges felszerelés termelésének növelésében áll. Azonban ugyanakkor gondoskodnunk kell a frontarcosok gyer-

mekeiről, az iskolákról és sok egyéb gyakorlati dologról. Különösen nagy figyelmet kell szentelnünk a frontharcosok gyermekeire. A Vörös Hadsereg 27. évfordulójával kapcsolatban a komszomol-szervezetek minden helységben gondoskodtak arról, hogy a frontharcosok gyermekeinek lábbelít, ruhát és fűtőanyagot készítsenek és hogy matinékat, színházi előadásokat és hangversenyeket rendezzenek. Az állam több mint 4 millió ajándékot adott a harcosságok gyermekeinek. A gyermekegélyezési alapról 22 millió rubelt fizettek ki a szegény diákok ösztöndíjaira. A Komszomol gondoskodásának a Vörös Hadsereg harcosságainak gyermekeiről mindennaposnak kell lennie. Ez a mi kötelességünk a haza védelmezőivel szemben. Abban a helyzetben vagyunk, hogy gondoskodhatunk arról, hogy a harcosságok minden gyermeke jó körülmények között éljen és nevelődjön.

A háború komoly változásokat idézett elő az ifjúság életében. Az ifjúság jelentős része bekapcsolódott a termelésbe, hogy helyettesítse apját és testvéreit. Megnövekedett az ifjúság részvétele az iparban, közlekedésben és a mezőgazdaságban. Sok ifjú és lány családon kívül él és önállóan kell megoldaniuk a mindennapi élet kérdéseit.

Az egyik moszkvai ipari iskolában felolvasták a diákoknak Marsak új versét: »vidám ábc«. Azt kellett volna látni, hogy milyen érdeklődéssel hallgatták ezt a verset, hogy milyen sokat és hogy milyen édesen nevettek, mert a vers nevetséges volt. De ima elkezdődött a beszélgetés az egyszerű mindennapi dolgokról. A gyermekek úgy beszéltek róluk, mint a felnőtt emberekről, akik mindennapi gondokkal vannak teli: terhelve: egy arról beszélt, hogy ma fát kell vágnia: a másik arról, hogy az anyja későn tér vissza a munkából; és hogy ő neki az iskola után gondoskodnia kell kisebb testvéreiről, és húgairól; a harmadiknak a németek megölték az apját és anyját és minden nélkül maradt.

Ezek nem egyedülálló jelenségek. A háború sok ifjúnak és lánynak rakott gondot a vállaira. Olyan gondokat, amelyekről azelőtt nem is álmodott és alaposan megváltoztatták életmódjukat. Sok ifjú kénytelen volt elhagyni szülőföldjét, hogy más gyárba és ismeretlen városokba helyezkedjen el.

Milyen következményeket kell levonnia a komszomol-szervezeteknek mindebből? Számítanunk kell az ifjúság életében előálló változásokra és ezekhez alkalmazkodva kell végrehajtanunk munkánkat, hogy növeljük az ifjak és a lányok neveléséről, a munka, élet és tanulási viszonyaik megjavításáról való gondoskodást.

Az ipari vállalatok, forgalom, a traktor-állomások és szovhozok sok komszomol szervezetek gyengén gondoskodik az ifjúság munka és életkörülményeinek megjavításáról. Egyes komszomol szervezetek megtűrik azokat a kispolgári féltelenségeket, amelyek az ifjúság körében tombolnak.

Arra kell törekednünk, hogy az ifjú kommunisták példát mutassanak a szocialista közösség szabályainak tiszteletben tartásával, és hogy *ne menjenek el behunytt szemmel az egészségtelen jelenségek mellett*. Az emberek, akik jóváhagyják a lányokkal szembeni bajtársatlan viselkedést, akik nyilvános helyen megbontják a rendet, kell hogy féljenek a komszomol-szervezettől, és tudniuk kell, hogy kihágásuk nem marad büntetés nélkül, hogy a komszomol tagok nem tűrik az ilyen dolgokat.

Az ilyen hibák átvizsgálásának figyelemztetésnek és nevelési eszköznek kell lennie mások számára. Gondoskodnunk kell arról is, hogy ifjúságunk az igazi és nem a külső műveltséget nyerje el.

A politikai nevelőmunkáról beszélve semmi esetre sem szabad megkerülnünk a magánélet kérdését. A magánélet is politika.

A korábbi körülmények, amelyek rákényszerítették ifjúságunkat, hogy családon kívül éljenek, megkövetelik a közösségtől a komszomol-szervezettől, hogy most összehasonlíthatatlanul több gondot fordítson az ifjúság magánéletére.

Az ifjúság politikai nevelőmunkájának megjavítása megköveteli, hogy eltávolítsuk azokat a nagy hiányosságokat, amelyek a komszomol gyakorlati munkájában vannak.

A szervezeti munkának nagy nevelő jelentősége van és úgy kell végrehajtani, hogy kifejléssze az ifjúkommunisták önálló tevékenységét és hogy megszilárdítsa azok fegyelmét és öntudatát. Meg kell említeni, hogy az egyes kerületi, városi és tartományi komszomol-bizottságok munkamódszere nem felel meg a komszomol-szervezet nevelő jellegének. Vannak kerületi és tartományi bizottságok, ahol állandó ülésézést tartanak, sok időt töltenek el a határozatok, jelentések és feliratok elkészítésére, ahol feleslegesen fogyasztják a papírost és gyakran nem látjuk mögöttük az ifjúságot, annak szükségleteit és érdekeit.

Ezzel lehet megindokolni a komszomol demokrácia és a VLKSzM alapszabályok megszegésének eseteit is, amelyek gyakran előfordulnak egyes komszomol-szervezetekben. A Komszomol vezető szervei néha elfelejtik kötelességüket, hogy felelősséggel tartoznak az ifjúkommunistáknak, akik megválasztották őket. Például a gorkovi tartomány 19 kerületében már ötéve nem tartottak értekezletet a munkáról szóló jelentéssel. Ez azt jelenti, hogy ezekben a kerületekben, de néha a kezdetleges szervezetekben is, a Komszomol vezetőszerveit nem választották, mint ahogy azt az alapszabályok előírják, hanem kivézték őket.

A vezetés ilyen módszerei csökkentik az ifjúkommunisták tevékenységét és nem segítik elő azok nevelését, fegyelmességét, szervezethez és felelősségét a munkában. A helytelen módszer egyidőben elrontja magukat a vezetőket is, hiúságot idéz elő és a komszomol-tagoknak az aktivától való elválásához vezet.

A legfontosabb feladat továbbra is erősíteni a kezdő komszomol-szervezetek vezetőségét, ezek a kezdő szervezetek képezik a Komszomol alapját. Éppen itt esik lát az ifjúkommunista az első iskolán, itt növekedik és nevelődik. Csak a kezdő szervezetekre támaszkodva lehet elérni a komszomol hatásának kiszélesítését az ifjúságra. A kezdő szervezetek munkájának javulása kell, hogy megmutatkozzon az új aktív növekedésében is, de különösen a lányoknak a vezető szerepekre való bátrabb beosztásában. A lányokat néha úgy osztják be tisztségekbe, mintha valami szíveséget tennének velük. Néhol úgy tekintik ezt, mint valami ideiglenes intézkedést, amelyet a háború idézett elő. Ez helytelen. Aktívabban kell a lányokat előtérbe helyezni a munkában — a tartományi, városi bizottságokban — fokozni kell szerepüket a komszomol szervezetek vezetésében.

A szervezeti tevékenység és így a komszomol nevelőmunka megszilárdításának előfeltétele a vezető káderek ideo-politikai és kulturális színvonalának emelése. Azoknak, akik mások nevelésével foglalkoznak, maguknak is művelt kultúrumbereknek kell lenniük.

A komszomol kádereinek saját személyes viselkedésükkel kell megmutatniuk, hogy a Komszomolban nagy súlyt fektetnek a művelésre, hogy a komszomol nagyra becsülje a politikailag érett, művelt kultúrumbereket.

A Lenini Kommunista Ifjúsági Szövetség központi bizottságának XIII. plénuma elhatározta, hogy a komszomoltagok részére bevezeti a VLKSzM-tagsági jelvényt. A jelvénynek az ifjúkommunista magas erkölcsi tulajdonságainak a szimbólumává kell válnia. A komszomol-tagnak dolgoznia, tanulnia kell és úgy kell viselkednie, hogy méltó legyen a Lenini Kommunista Ifjúsági Szövetség jelvényének viselésére.

A plénum ugyancsak elhatározta, hogy a Komszomol kerületi és városi szervezeteiben bevezetik a vörös zászlót. Ennek a zászlónak a komszomol becsület és a Komszomol-egység, valamint szervezethez és felelősség szimbólumának kell lennie. A zászló kell, hogy emlékeztesse a VLKSzM minden tagját azon szent kötelességére, hogy áldozatkészen szolgálja szocialista hazáját, hogy önfeláldozóan

dolgozzon és tudást nyerjen, hogy az egész ifjúság példaképe legyen, hogy fánadhatatlanul nevelje őt a hazaszereget, Lenin, a Bolsevik Párt és Sztalin elvtárs hagyatékához való hűség szellemében.

A plénum elhatározta, hogy bevezetjük azoknak a kezdő komszomol-szervezeteknek és ifjúkommunistáknak a megdicséresését, akik a munka, a tanulás frontján és a fellélességteljes komszomol feladatok elvégzésében kitűntek. Bevezetik a szövetségi köztársaságok tartományi és területi bizottságainak és a Komszomol központi bizottságának jutalomkönyveit és okleveleit.

A komszomol szervezetek büszkék lesznek ezekre a jutalmakra, amelyek nagyobb, még tevékenyebb és még eredményesebb munkára hívják fel az ifjúságot a haza dicsőségére.

Sok könyvet írtak már a kommunista nevelés céljairól és a Bolsevik párt által kovácsozott ember eszményeiről. A mi nemzedékünk részére ez az ember már a közeljövő embere: közöttünk él, harcol a fronton és dolgozik a hátszágban. A Berlin elleni támadás útjai, a szénbányákban és a tudományos intézmények laboratóriumában találkozunk vele. Ez az ember életszemlélettel rendelkezik, forrón szereti a hazáját, a pártot és tudja, hogy ezeknek a magas eszméknek a szellemében nevelik fel fiait, lányait és az egész nemzedéket.

Mint a hadparancs hangzik el Maslovszki szovjet tiszttársa levele azokhoz, akik az ifjúság nevelésével foglalkoznak. Maslovszki a német fasiszta hódítók elleni háborúban esett el és 1944 január 10-én levelet intézett fiához és feleségéhez. A levél így kezdődik:

»Utolsó írott szavaim és hagyaték fiamaik.

... És így, kedves fiam, mi már többet nem látjuk egymást. Egy órával ezelőtt feladatot kaptam hadosztályparancsnoktól, s ennek végrehajtása után nem leszek tovább életben. De te, kedves kislány, ne ijedj meg emiatt és ne szomorkodjál. Légy büszke, mint amilyen büszkeséggel indult el apád a halálba; nem bíznak meg akárkit azzal, hogy megkáljon a hazáért, a szeretett Sztalinért! Elküvetek mindent, hogy elküldjék neked ezt a levelet, de te legyél óvatos és ne ijesz meg nagyanyádat.

Lenin álcso városát: — a forradalom bölcsőjét — veszély fenyegeti. Feladatom végrehajtásától függ további sorsa. Ezért utolsó teheletemig, utolsó csepp véreimig végrehajtom a feladatot. Nem akartam visszautasítani az ilyen feladatot, hanem ellenkezőleg, alig várom, hogy hozzáfogjak a feladat végrehajtásához. A gépkocsira várakozva válogatok lázas gondolataim között, villámgyorsan teszem fel a kérdéseket önmagamnak és azonnal válaszolok rájuk. Az első kérdés ez lesz: milyen erők segídenek nekem ennek a hőstettnek a végrehajtásában? — A katonai fegyelem és a pártengedelmesség. Helyesen mondják: a fegyelemtől a hőstettig csak egy lépés. Ezt fiam egyszer s mindenkorra jól jegyezd meg. Amíg az idő engedi, leveszem bluzomról a kinttettéseket és gárdista szokás szerint megcsókolom azokat. Minderről részletesen meséllek neked; szeretném ha tudnád, hogy ki volt az apád, hogyan és miért adta oda az életét. Ha megnősz és érett leszel, értékelni tudod a hazát. Szép, nagyon szép dolog értékelni a hazát!

Nekem fiam van. Az én életem folytatódik, ime ezért könnyű meghalnom. Tudom, hogy ott a messzi hátszágban, él és növekedik lelke, szívem és érzéseim örököse. Én meghalok és látom az életem folytatását. Fiam, minden levelemben kértél és vártál az én hazatérésemet az arcvonatról. Nem akarlak félrevezetni: ne várjál többet és ne búsulj, te nem vagy egyedül, veled van Sztalin, mert amíg én csak a te apád voltam és maradok, addig őt egész népünk atyjának ismerik el. A sors úgy akarta, hogy keveset éljünk együtt fiam, de tőled távol is

szerettelek és csak teérted élttem. Ime most is arra gondolok, hogy én meghalok, de a szívem tovább él teérted; még a halál sem fog kiszakítani téged a szívemből, annyira szeretlek.

Ebben a búcsúlevélben kérem a parancsnokságot és őszintén kérem a nép vezérét, Sztalin ebtársat, hogy az én igaz becsületes és hűséges halálomért Szuvorovhoz méltó hadvezért neveljen a fiamból. Vegye fel a Szuvorovról elnevezett katonai iskola növendékei közé, lehetőség szerint a leningrádi tartományban — hogy el tudjon látogatni a podgorai kerületbe, a szokói falusi szovjetbe, mert a Hlebojedovo nevű helységben végzi be apja nemes életútját. Amikor elkezdődik a békes élet és amikor megüjtják a kolhozokat, fiam lesz Hlebojedovo falu kolhozának első főnöke. Isten veled fiam, Isten veled kedves feleségem!

Polja! Jura! Feleségem, fiam! Ti vagytok az én örömöm, a vérem, az életem! Szeretlek, szeretlek benneteket utolsó csepp véremig! Szeretem Sztalint, a hazámat!

Teljesítsétek hagyatékomat.

Csókol benneteket és őszintén szeret — Gavrilo.»

Mi lehet nevesebb a feladattól — segíteni a fiatal nemzedéknek, hogy méltó legyen az ilyen apákhoz és anyákhoz? Többmillió komszomol szervezetünknek erre kell szentelnie minden tevékenységét.

LÁZADÁS GÓSENEN

Irta: Braun István

Cippóra pontosan tudja, most a harmadik holdváltozás, hogy ura annyira más lett, mint azelőtt volt. Akkor, szóval három hónapja lehet, azzal indult útnak juhaival, hogy egész Hórebiz hajtja a nyáját, mert ott édesebb, a fű. És, mióta hazajött, egész megváltozott. Hiszen azelőtt is sokszor volt furcsa Ámrám fia, most azonban mintha mindig csak titkos gondolatokkal lenne elfoglalva öreg korára. Aztán, talán éppen azóta hoz Áron is különös idegeneket a házhoz. Hárman behúzódnak egy sarokba és suttognak hajnalig.

Alkonyodott.

Az ablakon keresztül látja sógorát sietni a ház felé, mellette sovány, de szélesvállú, kopott köntösű ember.

Belépnek a házba. Áron épp, hogy üdvözli sógornőjét és az idegennek eltűnnek a függöny mögött.

Most tennie kell valamit. Előveszi rokkáját és oda ül a függöny mellé, szorosan a választófal közelébe. Hallania kell végre, hogy mi történik a másik szobában! Mi az, ami úgy megszállja az ő urát most már majdnem századik napja.

Áron hangját hallja.

— Ez Pallu, aki híreket hoz.

— Sikerült? — Mózesnek lassú, rövid a szava.

— Nem.

Persze. Az idegen Egyptomból jött, amit látnia kellett volna mingyárt a sarúm. És ruhájáról azt is látnia kellett volna, hogy rabszolga.

— Izenetedet megkaptuk, — hallja az idegen hangját. — Mindent kiterveztünk és mindenkinek ki volt osztva a szerepe. Mikor a járőr megjelent, egyszerre kellett volna rájuk rohanni, de az emberek egy része megkésett és így minden tönkre ment.